

РЕШЕНИЕ

№ 444

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 12-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Надежда Махмудиева

Членове: Снежана Бакалова
Жана Ив. Маркова

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Жана Ив. Маркова Въззивно гражданско дело
№ 20221000502097 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК и е образувано по: **1. Въззивна жалба вх. № 2586/2227/09.06.2022 г.** от „ДЖЕНЕРАЛИ ГЕРМАНИЯ“ АГ, рег. № HRB 220771, със съдебен адрес на територията на РБ: АД „А. Д., Р. Г. и съдружници“, гр. София, ул. „6-ти септември“, № 51, ет. 2 срещу **Решение № 102/27.04.2022 г.**, по гр.д. № 126/2021 г., на ОС - Монтана, в частите, с които на осн. Чл. 844 Гражданския кодекс на ФРГ, е осъден да заплати:

1. На А. К. И., ЕГН *****, с местожителство в гр. ***, ул. „****“, № ***, сумата **113573.00 лв.**, допълнително обезщетение за неимуществени вреди, от смъртта на С. К. Б., настъпила в резултат на ПТП на 14.11.2018 г. на територията на Република Германия, близо до гр. Верлте, по вина на водача на л.а. „Мерцедес“, рег. № ***, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021 г. до окончателното изплащане, както и сумата **26.00 лв.** разноски по делото;

2. На К. С. Б., ЕГН *****, действащ със съгласието на своята майка и законен представител А. К. И., ЕГН ***** , с местожителство в гр. ***, ул. „****“, № ***, сумата **139732.00 лв.**, допълнително обезщетение за неимуществени вреди, както и сумата **3857.00 лв.**, допълнително обезщетение за имуществени вреди, в резултат от смъртта на С. К. Б., негов баща, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021 г. до окончателното изплащане;

3. На В. С. Б., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител А. К. И., ЕГН ***** , с местожителство в гр. ***, ул. „****“, № ***, сумата **139732.00 лв.**, допълнително обезщетение за неимуществени

вреди, както и сумата **4683.00 лв.**, допълнително обезщетение за имуществени вреди, в резултат от смъртта на С. К. Б., негов баща, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021 г. до окончателното изплащане;

4. На В. С. Б. , ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител А. К. И., ЕГН ***** , с местожителство в гр. ***, ул. „***“, № ***, сумата **139732.00 лв.**, допълнително обезщетение за неимуществени вреди, както и сумата **6220.00 лв.**, допълнително обезщетение за имуществени вреди, в резултат от смъртта на С. К. Б., нейн баща, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021 г. до окончателното изплащане;

5. На В. К. Р., ЕГН *****, с местожителство в гр. ***, ул. „***“, № ***, сумата **53573.00 лв.**, допълнително обезщетение за неимуществени вреди, в резултат от смъртта на С. К. Б., нейн син, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021г. до окончателното изплащане;

6. На К. Б. Р., ЕГН *****, с местожителство в гр. ***, ул. „***“, № ***, сумата **53573.00 лв.**, допълнително обезщетение за неимуществени вреди, в резултат от смъртта на С. К. Б., негов син, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021 г., до окончателното изплащане.

Въззивникът счита решението в атакуваните му части за неправилно. Счита, че първоинстанционният съд не е изготвил окончателен доклад по делото, който да съдържа всички изискуеми елементи, а окончателно правна квалификация на предявените искове била дадена едва със съдебното решение. Счита, че в решението съдът не е изследвал всички приложими норми към задължението за издръжка. Счита, че не са били съобразени нормите на българското материално право и задължителна практика на ВКС по определяне на размера на издръжката (тъй като децата са с обичайно местопребиваване в РБ), не била съобразена и получаваната от децата наследствена пенсия, чийто размер следвало да бъде приспаднал от размера на издръжката, в каквато насока бил релевиран възражение още с отговора на исковата молба. Излага, че е следвало да бъде съобразена и т. 8 от Постановление № 4/23.12.1968 г. на ПВС. Настоява, че при определяне на обезщетенията за неимуществени вреди освен приложимите разпоредби от немското материално право, е следвало да бъдат съобразени и указанията по тълкуването и прилагането им. Не била съобразена и немската съдебна практика във връзка с определяне на размера на тези обезщетения. Вместо това първоинстанционният съд приложил българското материално право и практика. Сочи, че определените и изплатени обезщетения за неимуществени вреди на всеки от ищите били съобразени с размерите трайно застъпени в практиката на немските съдилища, както и при отчитане на съпричиняване, определено от въззивника на 30 %. По същество, моли за отмяна на решението в атакуваните му част и присъждане на разноски.

В границите на срока по чл. 263, ал. 1 ГПК, въззиваемите страни, депозират **писмен отговор вх. № 2897/2501/29.06.2022 г.**, в който счита оплакването за липса на доклад по делото за неочаквано, предвид липсата на подобно възражение релевирано от въззивника в проведеното първо заседание, а напротив изразено било съгласие проекта за такъв да бъде приет за окончателен. Излага, че оплакванията досежно исковете за имуществени вреди са неоснователни, тъй като в случая не са предявени искове за издръжка, а такива за имуществени вреди произтичащи от непозволеното увреждане. Още сочи, че размера на обезщетенията за неимуществени вреди следва да се определят по справедливост, предвид посоченото в т. II.1., б. в)

от съдебната поръчка, че в немското право не съществува правнообвързваща таблица за определяне размера на неимуществените вреди. По същество, моли за потвърждаване на атакуваното решение. Претендира разноски и адв. Хонорар за оказана безплатна правна помощ.

В съдебно заседание въззивникът и въззиваемите, чрез процесуални представители, поддържат жалбата и отговора по изложените в тях оплаквания, доводи и съображения.

Настоящият състав на Софийски апелативен съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата, насрещната жалба и отговорите, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Въпросът за **допустимостта на въззивната жалба** е разрешен с постановеното по делото Разпореждане № 12210/25.08.2022 г., поради което същата подлежи на разглеждане по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК - въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. В обхвата на така посочените въззивни предели съставът на САС намира, че решението е постановено в границите на правораздавателната компетентност на съда и от законен състав, поради което се явява **валидно**. Произнасянето на ОС - Монтана съответства на заявената за разглеждане искиви претенции, които черпят правното си основание от разпоредбата на чл. 432, ал. 1 КЗ. Искът е пряк и е предоставен на увреденото лице срещу застрахователното дружество, с което причинителят на вредата се намира в облигационно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“, поради което решението се явява и **допустимо**. Този извод не може да бъде разколебан и от обстоятелството, че в постановения краен съдебен акт, съставът на ОС – Монтана е посочил правна квалификация на претенциите чл. 844, ал. 3 от ГК на ФРГ, последното с оглед произнасянето по приложимото материално право. Възражението на въззивника в тази посока се явява неоснователно.

Видно от материалите по първоинстанционното дело е, че съдът е изготвил надлежен проект за доклад, обективиран в Определение № 238/19.10.2021 г., който при липса на възражения от страните е обявен за окончателен с протоколно определение от с.з., поведено на 02.12.2021 г. Поради което и възражението на въззивника за липса на изготвен доклад се преценява като неоснователно.

Настъпването на ПТП на 14.11.2018 г. на територията на Република Германия, близо до гр. Верлте, по вина на водача на л.а. „Мерцедес“, рег. № *** – А. И. М., в което С. К. Б. е бил пътник на предна дясна седалка не било е предмет на спор между страните, а и са налице кореспондиращи доказателства.

Безспорно се установява и, че смъртта на Б. е настъпила в резултат на получени при произшествието травми, несъвместими с живота. По този въпрос и по въпроса за механизма на настъпване на произшествието са събрани специални знания, посредством заключенията на СМЕ и САТЕ, които неоспорени от страните са кредитирани от първоинстанционния съд. Заключенията се ценят и от въззивния съд като компетентни, безпристрастно дадени и непротиворечащи на останалите събрани доказателства.

Между страните не е повдиган спор и, че по отношение автомобила, в

който починалият е бил пътник, е имало сключен валиден застрахователен договор по застраховка „Гражданска отговорност“, с ответното дружество.

Страните не са спорили и по въпросите, че първата ищцата – А. К. И., е съжителствала на семейни начала с поч. Б., от което съжителство са родени три деца – К., В. и В. Б.и, също ищци в производството. Не е било спорно и, че ищите К. и В. Р. са родители на поч. Б.. Отношенията между починалия и всеки от ищите, както и обстоятелството как смъртта му се е отразила на всеки от тях, са били предмет на установяване посредством събраните в хода на първоинстанционното производство гласни доказателства – св. Б. Б. Н. и А. Й. К., чиито показания се ценят от въззивната инстанция, в частите в които обективират непосредствени и лични възприятия и не противоречат на останалите приети за установени данни по делото.

Не е било предмет на спор и обстоятелството, че всички ищци са от кръга на правоимащите лица, чиито понесени вреди от смъртта на техния партньор, баща и син, неимуществени и имуществени, подлежат на обезщетяване. В този смисъл, не е било предмет на спор и обстоятелството, че ответникът е изплатил на всеки от ищите следните суми: на А. И. – 8400.00 евро, обезщетение за неимуществени вреди, на К. Б. – 5250.00 евро, обезщетение за неимуществени вреди и 4900.00 евро, обезщетение за имуществени вреди, на В. Б. - 5250.00 евро, обезщетение за неимуществени вреди и 5950.00 евро, обезщетение за имуществени вреди, на В. Б. – 5250.00 евро, обезщетение за неимуществени вреди и 7700.00 евро, обезщетение за имуществени вреди, на В. Р. – 5250.00 евро, обезщетение за неимуществени вреди и на К. Р. 5250.00 евро, обезщетение за неимуществени вреди.

Във връзка с въведеното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалият, изразяващо се в непоставяне на инерционен колан, от заключението на САТЕ се установява, че поради липса на поставен колан тялото на Б. е излетяло през предното стъкло на автомобила, в резултат на удара, както и, че при правилно поставен колан тялото би останало на предната седалка. Експертът още е посочил, че скоростта на автомобила преди произшествието е била значително над допустимата 100 км./ч., при каквато скорост е практически невъзможно да се даде отговор на въпроса каква е степента на ограничаване на инерционния интензитет, а последствията при ПТП са непредвидими. Експертът сочи, че е установено, че коланите намаляват с около 30 % загиналите и ранените при ПТП. Още сочи, че при скорост на движение 80 км./ч. и блъскане в неподвижно препятствие или челен удар, водач или пътник с тегло 80 кг., придобива кинетична енергия от 196 кг./кв.см. В с.з. експертът пояснява, че е научно доказано, че коланът е ефективен при скорост до 80 км.ч.

По същият въпрос експертът по СМЕ сочи, че при скорост по-висока от 60 км./ч ефекта на поставения колан е обратен – причиняват се тежки травми на пътника – от мекотъканни травми до счупвания на гръдния кош, гръбначен стълб, вътрешни органи, както в гръдната така и в коремната кухина.

Във връзка с претендираните имуществени вреди, настъпили в резултат на лишаването на децата на починалия от издръжка от страна на въззивника е било представено писмо от 15.12.2021 г. от НОС, ТП – Монтана, от което се установява, че тримата ищци – К. Б., В. Б. и В. Б., получават наследствени пенсии от 27.05.2019 г., от наследодател С. Б., актуалния размер на които, считано от 01.01.2021 г. възлиза на 225.00 лв.

Спорът пред въззивната инстанция се концентрира по въпросите за

размера на обезщетенията за неимуществените вреди и дали същите следва да бъдат определяни при приложение на съдебната практика във ФРГ, налице ли е съпричиняване във вредоносния резултат от страна на починалия и налице ли са основания за приспадане на размера на получаваната от децата на починалия наследствена пенсия от размера на дължимото обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в лишаването им от издръжка до пълнолетието на всяко от тях, която би им осигурявал пострадалият като техен баща.

Въззивният съд приема, че с оглед разпоредбата на чл. 4, § 1 от Регламент /ЕО/ № 864/2007 г. за извъндоговорни задължения, произтичащи от непозволено увреждане, приложимо е правото на държавата, в която е настъпила вредата – в случая на ФРГ. По идентичен начин е подходил при определяне на приложимото право и първостепенния съд. По реда на Европейската конвенция за обмен на правна информация от Министерство на правосъдието на Федерална Република Германия е изискана информация относно приложимото немско материално право към процесните отношения.

Видно от постъпилия отговор на съдебната поръчка, съдържащ приложимото материално право (стр. 256-290 от първоинстанционното дело), уредбата на общата деликтна отговорност, отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност за МПС“, произтичаща от непозволеното увреждане, съпричиняването, подлежащите на обезщетяване вреди по видове и легитимираните лица е в много висока степен сходна с уредбата на тези въпроси в българското материално право. Относно компенсацията на неимуществените вреди е посочено, че на оцелелия роднина, който към момента на нараняването е имал специални лични близки отношения с убития, парично обезщетение в уместен размер за причинените душевни страдания като наличието на специални лични близки отношения се предполага, когато оцелелият роднина е бил съпруг, партньор, родител или дете на убития. Посочено е, че ако към момента на нараняване убитият е бил с трето лице в отношения, съгласно които е имал или е можело да има задължение за плащане на издръжка и ако вследствие на причинената смърт на третото лице е отнето правото на издръжка, то задълженият за обезщетение следва да изплати на третото лице обезщетение за вреда чрез плащане на парична рента, доколкото убитият би бил задължен. От съдебната поръчка се установява, че не са налице законово определени лимити на дължимото обезщетение.

При определяне размерите на дължимите парични обезщетения за причинените душевни страдания на всеки от ищите – преживял партньор, деца и родители на починалия, първоинстанционният съд е съобразил всички обстоятелства, относими към определянето на „уместния“ размер на дължимата компенсация, в това число и извършените извънсъдебно плащания от страна на ответника. Съобразена е възрастта на всеки от ищите към момента на настъпване на смъртта, тежестта на загубата и продължителността на душевните страдания, топлите, близки и задружни семейни отношения между починалия и всеки от ищите. Преценена е загубата на партньора и неговата подкрепа за преживелия, незаменимата за всяко от децата, в невръстна възраст, загуба на родител, съответно трагичната загуба на техния син за родителите.

Въззивният съд, като съобрази и получената информация за приложимото немско материално право, намира, че не са налице основания за

изменение на първоинстанционния съдебен акт. Поради това обжалваното решение следва да бъде потвърдено в тези му части.

Касателно претенциите за издръжка съставът на САС намира, че в тези му атакувани части решението е неправилно. Безспорно е, че дължимостта на издръжка, в случаите когато лице е било лишено от издръжката на починалия, която последния му е осигурявал или може да осигури е имуществена вреда, която подлежи на компенсиране съобразно немското материално право. Доколкото практиката на немските съдилища по въпроса не представлява материално право, то последната правино не е била съобразявана от първоинстанционния съд. Доколкото обаче лишените от издръжка лица са български граждани и не са налице твърдения същите да имат обичайно местопребиваване на територията на ФРГ, то издръжката от която са лишени е била и е следвало да бъде предоставяна и съответно ползвана на територията на РБ. При това положение при определяне на конкретните размери и преценка на основателността на претенциите е следвало да намери приложение разрешението дадено в т. 8 от Постановление № 4 от 23.XII.1968 г., Пленум на ВС, че когато при причинена смърт са увредени близки на починалия, които са понесли имуществени вреди от неговата смърт, изразени в невъзможност да получават повече издръжка от него, тези лица имат право да търсят обезщетение за тези вреди, ако те не се компенсират от пенсията, на която имат право.

Претенциите са формирани за периода от смъртта на родителя до навършването на пълнолетие на всяко от децата, при месечен размер от 160.00 лв. и са заявени, както следва: - К. Б. – 13440.00 лв., за периода 14.11.2018 г. - 06.12.2025 г.; - В. Б. – 16320.00 лв., за периода 14.11.2018 г. - 10.05.2027 г. - В. Б. – 21280.00 лв., за периода 14.11.2018 г. - 18.09.2029 г.

Съставът на въззивния съд, съобразявайки разпоредбата на чл. 81, ал. 2, вр. Ал. 1 КСО, наличните данни за размера на наследствените пенсии, считано от 01.01.2021 г. – 225.00 лв., извърши проВ. в публичния сайт на НОИ на адрес <https://www.noi.bg/fizicheski-lica/pensii-bg/trudova-deinost-pridobivane-pravo/nasledstvena-pensiya/> и установи, че считано от 25.12.2021 г. размерът на минималната наследствена пенсия е бил увеличен на 277.50 лв. (75 % от 370,00 лв.), а считано от 01.07.2022 г. – на 350.25 лв. (75 % от 467,00 лв.).

При така наличните публични данни за размера на наследствените пенсии, съдът, чрез аритметични изчисления установи, че за периода 01.01.2021 г. до навършване на пълнолетие от всяко от децата, без да бъдат вземани предвид бъдещи увеличения на размерите на наследствените пенсии, всеки от ищите ще получи следните суми: - К. Б. – 17560.13 лв., за периода 01.01.2021 г. – 06.12.2025 г.; - В. Б. – 23355.62 лв., за периода 01.01.2021 г. - 10.05.2027 г. - В. Б. – 33991.03 лв., за периода 01.01.2021 г. - 18.09.2029 г.

При това положение дори и без да са налице данни за получените наследствени пенсии за периода 27.05.2019 г. – 31.12.2020 г. и при наличните данни за изплатените извънсъдебно от застрахователя суми за репарирание на имуществените вреди на всяко от децата, се налага извода, че предявените искиове като неоснователни и недоказани е следвало да бъдат отхвърлени. В резултат от това в тези му части решението ще следва да бъде отменено.

Решението следва да бъде отменено и в частите, в които горните суми са присъдени ведно със законна лихва, считано от предявяване на иска – 11.03.2021 г.

По разноските. Този изход от спора налага ревизиране на разноските за първоинстанционното разглеждане на делото. На осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищцата И. от направените разноски в размер на 40.00 лв., съразмерно с уважената част от предявеният от нея иск на присъждане подлежи сумата 34.01 лв.

На осн. Чл. 78, ал. 6 ГПК за първоинстанционното разглеждане на делото ответникът дължи държавна такса върху уважения размер на претенциите, възлизаща на сумата 25596.60 лв., както и 5.00 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист.

За първоинстанционното разглеждане на делото, съразмерно с отхвърлената част от исковете, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК и представения Списък по чл. 80 ГПК разноски се следват и на ответника. Така от общо направените в размер на 31446.37 лв., дължима се явява сумата 11010.18 лв.

Въпреки представения Списък по чл. 80 ГПК от страна на адв. Щ., в който се претендират адвокатски възнаграждения за оказана помощ по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв, такива не се присъждат предвид липсата на представени доказателства, обективиращи изявления, че правната помощ е договаряна между клиента и адвоката именно по този ред.

За въззивното производство, разноски се следват на въззивника, на осн. Чл. 78, ал. 3 ГПК, съразмерно с уважената част от жалбата и при съобразяване на обжалвания интерес. Така от обективизираните в представения Списък по чл. 80 ГПК разноски общо в размер на 34608.20 лв., от които 21350.00 лв., адвокатски хонорар. На обсъждане подлежи релевираното от страна на въззиваемите възражение за прекомерност. При съобразяване на приложимата редакция на разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1 за МРАВ, съдът установи, че съобразно обжалвания интерес по всеки от исковете, претендирания общ размер на адвокатското възнаграждение не се явява прекомерен и не подлежи на редуциране. Така от претендираните разноски на присъждане подлежи сумата 787.48 лв.

За въззивното производство разноски на въззиваемите не се присъждат, макар и да се следват, доколкото такива не са направени.

Въпреки представения Списък по чл. 80 ГПК от страна на адв. Щ., в който се претендират адвокатски възнаграждения за оказана помощ по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв, такива не се присъждат предвид липсата на представени доказателства, обективиращи изявления, че правната помощ е договаряна между клиента и адвоката именно по този ред.

Мотивиран от изложеното, съставът на Софийски апелативен съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Решение № 102/27.04.2022 г., по гр.д. № 126/2021 г., на ОС - Монтана, в частите, с които „ДЖЕНЕРАЛИ ГЕРМАНИЯ“ АГ, рег. № HRB 220771 е осъдено да заплати на К. С. Б., ЕГН ***, действащ със съгласието на своята майка и законен представител А. К. И., ЕГН *****, сумата 3857.00 лв., допълнително обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021 г. до окончателното изплащане; на В. С. Б., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител А. К. И., ЕГН *****, сумата 4683.00 лв., допълнително**

обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021 г. до окончателното изплащане и на **В. С. Б., ЕГН *******, действаща чрез своята майка и законен представител **А. К. И., ЕГН *******, сумата **6220.00 лв.**, допълнително обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021 г. до окончателното изплащане, **както и в частта за разноските И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ исковете за **осъждане на „ДЖЕНЕРАЛИ ГЕРМАНИЯ“** АГ, рег. № HRB 220771, със съдебен адрес на територията на РБ: АД „А. Д., Р. Г. и съдружници“, гр. София, ул. „6-ти септември“, № 51, ет. 2 **ДА ЗАПЛАТИ** на **К. С. Б., ЕГН *******, действащ със съгласието на своята майка и законен представител **А. К. И., ЕГН *******, с местожителство в гр. ***, ул. „****“, № ***, сумата **3857.00 лв.**, допълнително обезщетение за имуществени вреди – загуба на издръжка за периода 18.11.2018 г. – 06.12.2025 г., в резултат от смъртта на **С. К. Б.**, негов баща, настъпила в резултат на ПТП на 14.11.2018 г. на територията на Република Германия, близо до гр. Верлте, по вина на водача на л.а. „Мерцедес“, рег. № ***, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021 г. до окончателното изплащане; **на В. С. Б., ЕГН *******, действащ чрез своята майка и законен представител **А. К. И., ЕГН *******, с местожителство в гр. ***, ул. „****“, № ***, сумата **4683.00 лв.**, допълнително обезщетение за имуществени вреди – загуба на издръжка за периода 18.11.2018 г. – 10.05.2027 г., в резултат от смъртта на **С. К. Б.**, негов баща, настъпила в резултат на ПТП на 14.11.2018 г. на територията на Република Германия, близо до гр. Верлте, по вина на водача на л.а. „Мерцедес“, рег. № ***, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021 г. до окончателното изплащане **и на В. С. Б., ЕГН *******, действаща чрез своята майка и законен представител **А. К. И., ЕГН *******, с местожителство в гр. ***, ул. „****“, № ***, сумата **6220.00 лв.**, допълнително обезщетение за имуществени вреди – загуба на издръжка за периода 18.11.2018 г. – 18.09.2029 г., в резултат от смъртта на **С. К. Б.**, нейн баща, настъпила в резултат на ПТП на 14.11.2018 г. на територията на Република Германия, близо до гр. Верлте, по вина на водача на л.а. „Мерцедес“, рег. № ***, ведно със законната лихва, считано от 11.03.2021 г. до окончателното изплащане, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 102/27.04.2022 г., по гр.д. № 126/2021 г., на ОС – Монтана, в останалите му обжалвани части.

В необжалваните му отхвърлителни части решението е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА „ДЖЕНЕРАЛИ ГЕРМАНИЯ“ АГ, рег. № HRB 220771, със съдебен адрес на територията на РБ: АД „А. Д., Р. Г. и съдружници“, гр. София, ул. „6-ти септември“, № 51, ет. 2 **да заплати** на **А. К. И., ЕГН *******, с местожителство в гр. ***, ул. „****“, № ***, сумата **34.01 лв.**, разноски за първа инстанция, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА „ДЖЕНЕРАЛИ ГЕРМАНИЯ“ АГ, рег. № HRB 220771, със съдебен адрес на територията на РБ: АД „А. Д., Р. Г. и съдружници“, гр. София, ул. „6-ти септември“, № 51, ет. 2 **да заплати** на по сметка на Софийски Апелативен съд, в полза на Бюджета на съдебната власт, сумата **25596.60 лв.**, държавна такса за първоинстанционното разглеждане на делото, както и **5.00 лв.** за служебно издаване на изпълнителен лист, на осн. Чл. 78, ал. 6 ГПК.

ОСЪЖДА А. К. И., ЕГН *****, с местожителство в гр. ***, ул. „***“, № ***, К. С. Б., ЕГН *****, действащ със съгласието на своята майка и законен представител А. К. И., ЕГН *****, В. С. Б., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен представител А. К. И., ЕГН *****, В. С. Б., ЕГН *****, действаща чрез своята майка и законен представител А. К. И., ЕГН *****, В. К. Р., ЕГН ***** и К. Б. Р., ЕГН *****, двамата с местожителство в гр. ***, ул. „***“, № *** **да заплатят на** „ДЖЕНЕРАЛИ ГЕРМАНИЯ“ АГ, рег. № HRV 220771, със съдебен адрес на територията на РБ: АД „А. Д., Р. Г. и съдружници“, гр. София, ул. „6-ти септември“, № 51, ет. 2, сумата **11797.66 лв.**, разноски за първа и въззивна инстанция, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС, в едномесечен срок от съобщаването му, по реда и при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____